

„Егда же благодать и человеколюбие явися
Спаса нашего Бога, не отъ дѣлъ праѣдныхъ,
иже сотвориомъ мы, но по Своей Его милости,
спасе насть, ванею паки бытія, и обновленія
Духа Святаго, Егоже излія на насть обільно
Исусъ Христомъ Спасителемъ нашимъ.“ Тим.
3. 4—6.

П. Кои сѧ най-главны-ты дарове на Свя-
шаго Духа?

О. Най-главни-ти и по-добрѣ общи-ти сѧ, спо-
рядъ исчисленіе-то на Пророка Исаіа, слѣдующи-ти
седьмъ: Духъ страха Божія, духъ позна-
нія, духъ силы, духъ совѣта, духъ разу-
мѣнія, духъ мудрости, духъ Господень,
или даръ благочестія и вдохновенія въ
высшъ степень. Гл. Исаіа 11. 1—3.

ЗА ДЕВЯТЫЙ ЧЛЕНЬ.

П. Що е Черквა?

О. Черквя е отъ Бога установлено общество отъ
человѣцы, съединены по Православиѣ вѣрѣ, законѣ
Божій, священноначаліе и Таинства-та.

П. Що значи вѣрвамъ въ черквѣ?

О. Значи благоговѣйно почитамъ истиниѣ-тѣ
Христовѣ Черквѣ, и покорявамъ ся на нейно-то уче-
ніе и заповѣди, като съмъ увѣренъ, че въ ней
прѣбываю, спасително дѣйствува, учи и управляетъ
благодать, коя-то ся излива отъ единѣ вѣчнѣ нейнѣ
главѣ, Господа Іисуса Христа.

П. Какъ може да бѫде предмешъ за вѣрѣ
Черквя-та, коя-то е видима, кога-то вѣра-та,
спорядъ Апостола, е „обличеніе невидимихъ?“